

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 47Sa/17/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4021200282
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Hrašnová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:4021200282.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, sudkyňou Mgr. Monikou Hrašnovou, v právnej veci žalobkyne: A. A. B., nar. XX. XX. XXXX, C. XX, D., zastúpená: Advokátska kancelária ŠKODLER & PARTNERS, s.r.o., Dobšinského 12, Bratislava, IČO: 47 238 232, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, so sídlom Ul. 29. augusta 8 a 10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 18068-10/2021-BA zo dňa 30.03.2021, takto

rozhodol:

Súd žalobu **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa správnu žalobou domáhala preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 18068-10/2021-BA zo dňa 30.3.2021, ktorým žalovaná podľa § 24 ods. 15 zákona o prokuratúre zastavila konanie o proteste prokurátora Krajskej prokuratúry Bratislava, č. Kd 648/19/1100-7 zo dňa 27. marca 2020, ktorý podal prokurátor proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredie, č. 26203-2/2017-Ba, zo dňa 21. apríla 2017, v spojení s rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Galanta, č. 700-0600048116-GC09/16, zo dňa 1. decembra 2016, vo veci zániku povinného poistenia žalobkyňi, pretože prokurátor vzal podaný protest prokurátora späť predtým, ako bolo o ňom rozhodnuté. Žalobkyňa navrhla, aby správny súd napadnuté rozhodnutie žalovanej zrušil a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnila právo na náhradu trov konania.

Žalobkyňa namietala, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a v konaní došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej. Podľa názoru žalobkyne napadnuté rozhodnutie obsahuje nesprávne poučenie o jeho nepreskúmateľnosti súdom, pretože, hoci ide o rozhodnutie procesnej povahy, má za následok ujmu na subjektívnych právach žalobkyne, čím nebola naplnená jedna z podmienok vylučujúcich preskúmateľnosť súdom podľa § 7 písm. e) SSP.

K dôvodom späťvzatia protestu prokurátora žalobkyňa dala do pozornosti, že prokuratúra zobrala protest prokurátora späť na základe usmernenia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej aj „generálna prokuratúra“) č. VI3 Gd 1/21/1003-3 zo dňa 05.01.2021, teda na základe direktívneho pokynu generálnej prokuratúry napriek tomu, že podľa § 6 ods. 9 zákona o prokuratúre nadriadený prokurátor nemôže vydať podriadenému prokurátorovi pokyn, aby nepodal protest prokurátora, z čoho je zrejmé, že nadriadený prokurátor nemôže vydať pokyn ani na späťvzatie protestu, pretože inak by ustanovenie § 6 ods. 9 stratilo opodstatnenie vznikom možnosti jeho obchádzania. V tejto súvislosti žalobkyňa dôvodila, že pokyn generálnej prokuratúry zasahujúci do zákonom priznanej dispozičnej

autonómie podriadených prokurátorov je v rozpore aj s ústavnou zásadou legality, zakotvenou v článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa žalobkyne je zrejmé, že tento postup možno považovať za konanie, ktorým bolo zasiahnuté do jej základných práv. Na podporu svojej argumentácie dala žalobkyňa do pozornosti právne závery vyplývajúce z nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS 320/2016 zo dňa 7.7.2016. Žalobkyňa poukázala na to, že žalobou napadnuté rozhodnutie bolo vydané v príčinnej súvislosti so späťvzatím protestu prokurátora, ku ktorému došlo na základe direktívneho a nezákonného pokynu GP SR, čím došlo k porušeniu práva žalobkyne na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivé konanie v zmysle článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ľudských právach, keďže (aj) v dôsledku vydania napadnutého rozhodnutia bola absolútne zmarená možnosť žalobkyne domáhať sa ochrany svojich práv prostredníctvom správnej žaloby podanej zo strany prokurátora.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k veci navrhla žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP odmietnuť. Zopakovala priebeh administratívneho konania, že Sociálna poisťovňa, pobočka Galanta rozhodnutím č. 700-0600048116-GC09/16 zo dňa 1.12.2016 rozhodla, že žalobkyni ako samostatne zárobkovo činnnej osobe nezaniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 31.1.2014. Proti predmetnému rozhodnutiu žalobkyňa podala odvolanie, pričom Sociálna poisťovňa ústredie ako odvolací orgán rozhodnutím č. 26203-2/2017-BA zo dňa 21.4.2017 prvostupňové rozhodnutie potvrdila. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.4.2017. Prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava podal proti predmetnému rozhodnutiu žalovanej protest prokurátora č. Kd 648/19/1100-7 zo dňa 27.3.2020. Následne prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava listom č. Kd 648/19/1100-10 zo dňa 23.3.2021 zobral podaný protest prokurátora späť podľa § 23 ods. 3 zákona o prokuratúre s poukazom na rozsudok veľkého senátu najvyššieho súdu sp. zn. 1Vs/3/2019 zo dňa 24.11.2020, ktorým došlo k odchýleniu od záverov veľkého senátu vo veci sp. zn. 1Vs/1/2019. Preto Sociálna poisťovňa, ústredie postupom podľa § 24 ods. 15 zákona o prokuratúre rozhodnutím č. 18068-10/2021-BA zo dňa 30.3.2021 konanie o proteste prokurátora zastavila. Procesné rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie o zastavení konania o proteste prokurátora nadobudlo právoplatnosť dňa 7.4.2021.

V súvislosti so späťvzatím protestu prokurátora žalovaná dôvodila poukazom na zákon o prokuratúre, ktorý v ustanovení § 23 ods. 3 dáva prokurátorovi oprávnenie vziať podaný protest späť. S poukazom na ustanovenie § 24 ods. 15 zákona o prokuratúre žalovaná argumentovala, že na základe späťvzatia protestu prokurátora je konajúci správny orgán povinný konanie o proteste prokurátora zastaviť, pričom zákon iné podmienky zastavenia konania o proteste prokurátora orgánu verejnej správy neukladá. Jedinou podmienkou ustanovenou v zákone o prokuratúre je, že orgán verejnej správy o proteste prokurátora nerozhodol predtým, ako prokurátor zobral protest späť. V nadväznosti na uvedené žalovaná dala do pozornosti, že táto podmienka bola splnená, a preto žalovaná bola povinná konanie o proteste prokurátora zastaviť. Zároveň žalovaná doplnila, že v prípade späťvazia protestu prokurátora Sociálna poisťovňa, ústredie nebola oprávnená posudzovať vec, proti ktorej protest prokurátora smeroval, z právneho hľadiska, t. j. nebola oprávnená posudzovať zákonnosť rozhodnutia vo veci predpisania poistného. Z uvedeného dôvodu nie je zrejmé, k akému nesprávnemu právnemu posúdeniu veci zo strany žalovanej došlo vydaním rozhodnutia o zastavení konania o proteste prokurátora.

Žalovaná dala do pozornosti, že z podania prokurátora č. Kd 648/19/1100-10 zo dňa 23.3.2021 je zrejmy jasný, určitý a zrozumiteľný prejav vôle prokurátora vziať protest smerujúci proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne ústredie späť. Dôvodom, pre ktorý sa tak prokurátor rozhodol urobiť, je rozsudok Veľkého senátu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Vs/3/2019 zo dňa 24. novembra 2020, ktorým došlo k odchýleniu od záverov Veľkého senátu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrených v uznesení sp. zn. 1Vs/1/2019 zo dňa 30. apríla 2019, a k inému právnemu posúdeniu otázky vzniku a zániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia lekárov ako samostatne zárobkovo činných osôb na základe držby licencie L1A.

Žalovaná mala za to, že správnu žalobou napadnuté rozhodnutie o zastavení konania o proteste prokurátora nie je podľa § 7 písm. e) Správneho súdneho poriadku preskúmateľné súdom, pretože ide o rozhodnutie procesnej povahy, ktoré nemalo za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu.

Rovnaký právny názor vyslovil aj Krajský súd v Nitre, ktorý uznesením sp. zn. 23Sa/25/2021-19 zo dňa 26. apríla 2021, ktorým podľa § 98 ods. 1 písm. g) v spojení s § 7 písm. e) Správneho súdneho poriadku odmietol obdobnú správnu žalobu vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie, o zastavení konania o proteste prokurátora (dôvodom na zastavenie konania bolo späťvzatie protestu prokurátora). Krajský súd v Nitre v predmetnom uznesení konštatoval, že: „...pokiaľ účastník konania podá podnet na podanie protestu prokurátora, ide ďalej o fakultatívny postup prokurátora, či tento protest podá alebo nie. Nie je preto na mieste ani spochybňovať jeho ďalšie dispozičné úkony, akým je aj späťvzatie jeho protestu.“ Totožný právny názor vyslovil Krajský súd v Nitre aj v uzneseniach sp. zn. 23Sa/27/2021-18 a sp. zn. 23Sa/17/2021-20, obe zo dňa 26. apríla 2021. K poukazu žalobkyne na taxatívny výpočet pokynov, ktoré nie je nadriadený prokurátor vydať podriadenému prokurátorovi podľa § 6 ods. 9 zákona o prokuratúre (nemôže vydať pokyn, aby nepodal protest prokurátora), žalovaná uviedla, že v danom prípade bol protest prokurátora preukázateľne podaný a z citovaného nevyplýva, že nadriadený prokurátor nemôže vydať podriadenému prokurátorovi pokyn, aby zobral späť protest prokurátora. V tejto súvislosti žalovaná dala do pozornosti oprávnenie nadriadeného prokurátora vydať podriadenému prokurátorovi pokyn, ako má postupovať v konaní a pri plnení úloh, ktoré vyplýva z ustanovenia § 6 ods. 1 písm. a) a ods. 2 zákona o prokuratúre. Pokiaľ žalobkyňa na svoju obranu poukazovala na nález I. ÚS 320/2016, podľa žalovanej nejde o prípad aplikovateľný na prejednávajúcu vec, pretože sa týkal zákonnosti pokynu prokurátora vyšetrovateľovi na vznesenie obvinenia, a nie použitia § 6 ods. 9 zákona o prokuratúre. Podľa žalovanej žalobkyňa nebola zmarená ochrana jej práv zastavením konania o proteste prokurátora, ale sama sa o túto možnosť obrala nekonaním, pretože proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne ústredie č. 26203-2/2017-BA zo dňa 21.4.2017 nepodala správnu žalobu. Ak žalobkyňa považuje usmernenie Generálnej prokuratúry SR na späťvzatie protestov prokurátorov vo veciach predpisovania poistného (z dôvodu zmeny právneho posúdenia otázky najvyšším súdom vo veciach vzniku a zániku povinného poistného lekárov ako samostatne zárobkovo činných osôb) za nezákonný postup, nemala podľa názoru žalovanej správnu žalobou napádať postup Sociálnej poisťovne, ktorá nemá oprávnenie posudzovať zákonnosť späťvzatia protestu prokurátora, ale mala sa žalobkyňa domáhať nápravy priamo na generálnej prokuratúre.

V replike na vyjadrenie žalovanej žalobkyňa zotrvala na dôvodoch a petíte správnej žaloby. Poukazovala na dva odlišné právne názory Veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci licencie na výkon samostatnej zdravotníckej praxe. K argumentácii, že nešlo o pokyn generálnej prokuratúry, ale o usmernenie, žalobkyňa uviedla, že nie je podstatné, ako bol úkon označený, ale je rozhodujúci obsah úkonu - k čomu úkon GP SR smeroval. Z listu Krajskej prokuratúry Bratislava jednoznačne vyplýva, že príslušné prokuratúry brali protesty späť na základe pokynu GP SR. Dokonca Krajská prokuratúra Bratislava a Okresná prokuratúra Žilina v späťvzatiach protestov uvádza, že svoj názor na vec nezmenila. Žalobkyňa mala za to, že napadnuté rozhodnutie je so späťvzatím protestu prokurátora skutkovo a právne previazané a nie je možné ich od seba izolovať, preto skúmanie zákonnosti späťvzatia protestu možno považovať za imanentnú súčasť prieskumu napadnutého rozhodnutia. Žalobkyňa vyjadrila názor, že správny orgán je povinný pri vydávaní aktov orgánov verejnej správy posudzovať všetky okolnosti, ktoré predchádzajú ich vydaniu, a to ako z formálnej, tak aj z materiálnej stránky. Ak správny orgán pri vydaní napadnutého rozhodnutia rezignoval na materiálne skúmanie zákonnosti späťvzatia protestu prokurátora, ako základného determinantu, ktorý tvoril podklad pre vydanie napadnutého rozhodnutia, prihliadajúc len na naplnenie jeho formálnych predpokladov. Je potom, akcentujúc na článok 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky úlohou súdu, aby napadnuté rozhodnutie podrobil náležitému súdnemu prieskumu jeho zákonnosti, spočívajúcim okrem iného aj v náležitom posúdení zákonnosti všetkých okolností, ktoré predchádzali jeho vydaniu, keďže len v takom prípade možno hovoriť o materiálnom naplnení princípu legality zakotveného v ustanovení článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na súdnu a inú ochranu, zakotveného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. V nadväznosti na uvedené žalobkyňa dôvodila, že hoci je napadnuté rozhodnutie rozhodnutím procesným, je zároveň aj zasahujúcim do jej subjektívnych práv, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že sú obdobné správne žaloby na viacerých krajských súdoch prejednávané a napadnuté rozhodnutia podrobované súdnemu prieskumu.

Žalovaná v duplike zotrvala na dôvodoch uvedených vo vyjadrení k správnej žalobe a na návrhu na jej odmietnutie. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Ssk/65/2021 zo dňa 15. decembra 2021, ktoré sa týkalo obdobnej veci, a Najvyšší správny súd

poukázal na to, že spôsob skončenia konania o proteste prokurátora v prípade, ak protest prokurátora je vzatý späť, je vymedzený zákonodarcom v ustanovení § 24 ods. 15 zákona č. 153/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov a žalovaná postupovala v zákonných medziach, keďže späťvzatie protestu prokurátora je dôvodom pre zastavenie konania o ňom. Kasačný súd sa zároveň odvolal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 235/2021, zo dňa 28. apríla 2021, v ktorom ústavný súd konštatuje: "... samotné presvedčenie sťažovateľa, že nejaké rozhodnutie, resp. postup sú nesprávne, neznamená, že takéto rozhodnutie je skutočne nezákonné. Navyše rozhodnutie o zastavení konania o proteste prokurátora je priamym procesným dôsledkom § 24 ods. 15 zákona o prokuratúre, to znamená, že Sociálna poisťovňa, postupujúc podľa príslušného zákona, nemala inú možnosť, len toto konanie formálne zastaviť." Kasačný súd tiež konštatuje, že „...konanie o proteste prokurátora nie je určené na uplatňovanie subjektívnych práv účastníkov správneho konania, a preto ani zastavenie tohto konania nemôže znamenať zásah do subjektívneho práva týchto účastníkov.“ Žalovaná poukázala tiež na uznesenie Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 7Ssk/66/2021 zo dňa 15. decembra 2021, v ktorom sa najvyšší správny súd odvolal aj na viaceré rozhodnutia ústavného súdu, z ktorých jednoznačne vyplýva, že dispozičné oprávnenie k protestu prokurátora patrí po celý čas konania o proteste výlučne prokurátorovi, ktorý ho podal, resp. nadriadenému prokurátorovi (II. ÚS 307/2021-13, zo dňa 16. júna 2021, III. ÚS 346/2021, zo dňa 3. júna 2021, III. ÚS 380/2021, zo dňa 22. júna 2021). Najvyšší správny súd ďalej uviedol, že prokurátorovi, ktorý protest podal patrí aj právomoc vziať takýto protest späť, pričom sa opäť odvolal na judikatúru ústavného súdu, podľa ktorej späťvzatie protestu prokurátora nemá povahu vybavenia podnetu, ale výlučného dispozičného úkonu prokurátora v konaní, a preto jeho vykonanie nemusí prokurátor odôvodňovať ani konajúcemu orgánu verejnej moci, ani účastníkom konania o proteste prokurátora a ani tej osobe, ktorá podnetom podanie protestu iniciovala (III. ÚS 345/2021 zo dňa 3. júna 2021, III. ÚS 346/2021 zo dňa 3. júna 2021, III. ÚS 380/2021 zo dňa 22. júna 2021).

Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 7 ods. 1 písm. e) SSP správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania.

Podľa § 97 SSP, ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

Podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

Podľa § 178 ods. 1 SSP žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

Podľa § 199 ods. 1 písm. a) SSP sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Sociálnej poisťovne.

Podľa § 199 ods. 3 SSP, ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie v sociálnych veciach ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

Podľa § 203 ods. 2 SSP pri správnej žalobe fyzickej osoby nie je správny súd viazaný žalobnými bodmi.

Podľa § 194 ods. 1 zákona o sociálnom poistení organizačná zložka Sociálnej poisťovne konanie zastaví, ak

- a) účastník konania vzal žiadosť alebo podanie na začatie konania späť skôr, ako bolo o nich rozhodnuté, a ak s tým súhlasia ostatní účastníci konania,
- b) odpadol dôvod konania začatého z podnetu organizačnej zložky Sociálnej poisťovne alebo
- c) prebieha v tej istej veci konanie v inej organizačnej zložke Sociálnej poisťovne.

Podľa § 23 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor je oprávnený podať protest proti správnym aktom orgánov verejnej správy uvedeným v § 21 ods. 1 písm. a), ktorými bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis.

Podľa § 23 ods. 3 zákona o prokuratúre § 23 ods. 3 prokurátor je oprávnený vziať protest späť.

Podľa § 24 ods. 15 zákona o prokuratúre, ak prokurátor vzal protest späť predtým, ako bolo o ňom rozhodnuté, orgán verejnej správy konanie o proteste prokurátora rozhodnutím zastaví.

Súd sa oboznámil s obsahom spisového materiálu, vrátane administratívneho spisu žalovanej, a dospel k záveru, že vecné prejednanie žaloby nie je dôvodné, pretože podľa jeho zistenia je žaloba v danom prípade neprípustná (§ 98 ods. 1 písm. g) SSP). Vzhľadom na skutočnosť, že žaloba smeruje proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy procesnej povahy (procesný charakter rozhodnutia žalobkyňa nespochybňovala), ktoré nemôže mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania - žalobkyne (§ 7 písm. e) SSP), žalobou napadnuté rozhodnutie nepodlieha súdnemu prieskumu zákonnosti podľa Správneho súdneho poriadku.

V súlade s právnym názorom žalovanej je možné konštatovať, že predmetom súdneho prieskumu v tomto konaní nebola a nemohla byť zákonnosť postupu či úkonu prokurátora, či už prokurátora, ktorý vzal späť protest prokurátora, alebo prokurátora nadriadeného, ktorý k späťvzatiu protestov nižšie zložky prokuratúry inštruoval.

Prokuratúra nie je orgánom verejnej správy, správne akty ktorého by spadali do prieskumnej kompetencie správneho súdnictva, ale samostatným štátnym orgánom plniacim úlohy, obdobne ako súd, v oblasti ochrany práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb a štátu.

Významným pre rozhodnutie súdu nie je dôvod späťvzatia protestu, ktorý inak podľa obsahu tohto procesného úkonu spočíval v zmene judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, nie v rešpektovaní pokynu nadriadeného prokurátora alebo nadriadenej prokuratúry.

Podanie protestu prokurátora proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy nie je právom účastníka administratívneho konania, ale právom prokurátora, ktorému ustanovenie § 23 ods. 3 zákona o prokuratúre poskytuje oprávnenie vziať podaný protest späť, pričom rovnaký zákonný predpis v ustanovení § 24 ods. 15 upravuje žalovaným aplikovaný postup orgánu verejnej správy v prípade, ak bol protest vzatý späť skôr, ako o ňom bolo rozhodnuté.

Nie je preto dôvodné ani tvrdenie o možnosti prekročenia právomoci prokurátora pri späťvzatí ním podaného protestu, rovnako ako o nezákonnosti postupu správneho orgánu, ktorý konanie o proteste zastavil pri splnení oboch zákonom vyžadovaných podmienok - späťvzatí protestu prokurátora a vykonaní tohto procesného úkonu skôr, ako bolo o proteste rozhodnuté.

Konanie o proteste prokurátora je v celom rozsahu v dispozičnej sfére prokurátora a je právne nepredstaviteľné, aby takéto konanie prebiehalo proti jeho vôli prejavenej späťvzatím protestu. Je konaním o uplatnenom práve prokurátora, rovnako ako zastavenie konania je rozhodnutím o práve prokurátora vziať protest späť. Nemá preto za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka správneho konania - žalobkyne (zastavenie konania), ktorá ochranu svojich práv a právom chránených záujmov mohla uplatňovať zákonnými prostriedkami v administratívnom konaní správneho orgánu, ktorého výsledkom bolo protestom prokurátora napadnuté rozhodnutie, a za splnenia podmienok stanovených Správnym súdnym poriadkom aj v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia vo veci zániku povinného poistenia zo dňa 1.12.2016.

Vo vzťahu k zasiahnutiu do práv žalobkyne tvrdným nezákonným pokynom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky je argumentácia žalobkyne právnym názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky vysloveným v náleze sp. zn. I.ÚS 320/2016 zjavne nedôvodná. Odhliadnuc už od skutočnosti, že týmto nálezom bolo konštatované porušenie základných práv sťažovateľa rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne, v jeho odôvodnení prezentovaný právny názor ústavného súdu sa týkal úkonu prokurátora ako orgánu činného v trestnom konaní, podobnosť ktorého s úkonom či postupom prokurátora v konaní o proteste prokurátora objektívne nebolo možné vzhliadnuť.

Pretože rozhodnutie správneho orgánu, ktoré má procesný charakter a ktoré nemohlo mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobkyne, je ustanovením § 7 písm. e) SSP vylúčené zo súdneho prieskumu zákonnosti, súd jej žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP ako neprípustnú odmietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 170 písm. a) SSP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak bola žaloba odmietnutá.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná v lehote 1 mesiaca od doručenia uznesenia prostredníctvom Krajského súdu v Trnave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté bolo napadnuté rozhodnutie sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom (§ 449 ods. 1 SSP).

Povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 2 SSP).